

Bogár László: Trump és Trianon

2025 október 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

E helyzetek, döntések pusztító következményei potenciálisan akár súlyosabbak is lehetnek, mint Mohács és Trianon együttvéve

Van egy anekdotába illő történet (lehet, hogy valóban anekdota is csupán) arról, hogy amikor a washingtoni

magyar nagykövet átadta a hadüzenet?l szóló okmányt, a következ? párbeszéd játszódott le. – *Mi az Önök államformája? Királyság. És ki a királyuk? Nincs királyunk, hanem kormányzónk van. Ki a kormányzó? Horthy Miklós tengernagy. És van Önöknek tengerük? Nincs. Van az USA-val szemben területi követelésük? Nincs. Van valamilyen más országgal szemben területi követelésük? Igen, Ausztriával, Csehszlovákiával, Romániával. És azokkal szemben is hadat viselnek? Nem, ?k a szövetségeseink.*

Talán ez a kis geopolitikai miniat?r is jól jelzi, hogy amikor a világhatalom lemeztektónikájában drámai elmozdulások játszódnak le, akkor egy nem igazán jelent?s ország tragikomikus következményekkel járó döntésekre kényszerülhet. Talán van valami vészjósló sors-üzenet abban, hogy a Trianon száz és a Mohács ötszáz, vagyis 2020 és 2026 közötti térid?ben az újabb „világrendszerváltás” hasonló helyzetbe sodorta és sodorhatja még egy darabig Magyarországot, és e helyzetek, döntések pusztító következményei potenciálisan akár súlyosabbak is lehetnek, mint Mohács és Trianon együttvéve.

Az, hogy egy döntés jó vagy rossz, azt nem igazán egyszer? megítélni egy olyan helyzetben, ahol a rövidtávú kényszerek olyan azonnali döntéseket parancsolnak, amelyek potenciálisan életveszélyesek, a hosszútávú következmények megítélhet?sége viszont rendkívül bizonytalan. Magyarország most pontosan ilyen helyzetben van, akárcsak a Mohács és Trianon el?tt is volt. Minden eddigi elképzelhet?nél komplexebb rendszer a világ, és ebben a szuperkomplex rendszerben minden eddiginél mélyebb és átfogóbb változások mennek végbe. Ráadásul e változások iránya, jellege és sebessége csak igen bizonytalanul ítéltet? meg.

Ma már közhely, hogy három nagy ciklus egyszerre ért el hanyatlásának utolsó fázisába, és így a hanyatlás negatív destruktív energiái összegz?dnek, ami minden szerepl? számára rendkívül veszélyes helyzetet teremt. Végleg lehanyatlik Amerika, mint egyedüli világhatalom. Ezzel véget ér a modern Nyugat, mint uralkodó civilizáció hatszázéve tartó világhatalma is. És véget ér az a háromezer éve fennálló létszervez?dési mód is, amelynek e modern Nyugat csak egy megjelenési formája volt.

E három ciklus hanyatlási energiáinak rendkívül komplex interferenciái egyel?re szinte teljesen kiszámíthatatlanok, így a helyzet megítélése, az e megítélésekre épül? döntések és az e döntésekb?l adódó cselekedetek eddig soha nem tapasztalt feladat elé állítanak minden döntéshozót. A világhatalmi rendszer struktúradinamikájának átrendez?dését Amerika, Kína és Oroszország komplex együttm?ködése lenne képes stabilizálni, ám ez a folyamat, annak ellenére, hogy mindhárom „test” tudatában van ennek, és verbális megnyilatkozásai során többnyire ezt kommunikálja, de mindeközben e kommunikáció id?nként életveszélyes örvényléseket hoz magával. Ilyen volt most az a retorikai fordulat, amelynek nyomán az amerikai elnök az eddigi narratívájával látszólag szembe fordulva minden eddiginél súlyosabb orosz-amerikai konfrontációra utaló nyilatkozatokat tett, határozottan megkövetelve minden európai NATO országtól az Oroszországgal való energetikai kapcsolat azonnali felszámolását. (A dolog persze akár vicc is lehetne, hisz háború és embargó ide vagy oda, az amerikai atomer?m?vek dúsított uránnal és plutóniummal való ellátása továbbra is teljes egészében orosz forrásból történik, még hozzá zavartalanul.)

Miután azonban némi konzultáció nyomán kiderült, hogy Magyarország és Szlovákia számára ez a teljes összeomlást jelentené, így Donald Trump szemben el?deivel, mint például Delano Roosevelttel, aki a hadüzenet idején volt az USA elnöke kicsit mélyebben beleásta magát Köztes Európa és benne Magyarország geopolitika történetébe, megértve, hogy a mai geopolitikai „realitásokért” a legf?bb felel?sség éppen az amerikai birodalmat terheli. Így talán van esélyünk a teljes összeomlás elkerülésére, ám az eset tanulságain mindenképpen érdemes eltöprengeni.

Donald Trump retorikájának drámai módosulása ugyanis nemcsak, hogy nem jelenti azt, hogy szembe fordult a Háromtest Birodalom geo-stratégiai konstrukciójával, hanem paradox módon éppen, hogy meger?síti azt. Vegyük észre, hogy bár Trump retorikája látszólag er?sen oroszellenes lett, ám amit valójában tesz, vagyis, hogy a retorikán kívül minden támogatást megvont Ukrajnától, éppen, hogy segíti Oroszországot abban, hogy Ukrajna számára az orosz birodalom hozza el a „végs? megoldást”. Trump Egyesült Királyságba tett „királyi látogatása” során ugyan satuba akarta szorítani a globális pénzhatalmi rendszer változatlanul igen nagy befolyással bíró brit „hálózata”, ám az látszik kiderülni, hogy destruktív fellépésük csak lassítani tudja a Háromtest Birodalom létrejöttét, de megállítani már nem. A közel jöv?ben azonban számítanunk kell arra, hogy e destrukció a három megszállási övezetre osztott Európa mindhárom zónájában feler?södik.

S mivel a hazánkat is magába foglaló zóna kínai-orosz protektorátus, tehát az amerikai birodalom közvetlenül nem lesz jelen, így a destruktív er? itt f?ként az orosz energia útjának elvágásával fejtheti ki romboló szerepét. Ez s az a tény, hogy a szomszédos észak keleti zóna jelenti Európa három test általi felosztásának legkényesebb elemét,

mert a finn, balti, lengyel, ukrán régió újra orosz befolyási övezet lesz, ahol Amerika csak underdog lehet teszi érthetővé e destruktív erő pusztító dühét.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Ajánló